

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 69
din 03.02.2009

Dosar nr: 603/2008

Petiția nr: 10904 din data de 18.08.2008

Petent: Asociația Familială Conțu Aurel

Obiect: Refuzul de a încheia contracte de dispecerizare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. Asociația Familială Conțu Aurel, loc. Piatra Neamț, str. Lămâitei, nr. 15, bl. C8, sc. C, et. 4, ap. 71, județ Neamț

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. S.C. Taxi Luca S.R.L., loc. Piatra Neamț, bd. Traian, nr. 88, bl. H6, ap. 44, județ Neamț

I.2.2. S.C. Maelvi Comimpex S.R.L., loc. Piatra Neamț, str. Mihai Viteazu, nr. 5, județ Neamț

I.3. Procedura de citare

Procedura de citare a fost îndeplinită la data de 03.02.2009, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată. Părți absente la audiere, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin adresa nr. 10904/18.08.2008, petentul ne sesizează cu privire la refuzul celor 2 dispecerate din localitate de a încheia contracte de dispecerizare cu ei și de asemenea sprijinirea acestui refuz de către instanța judecătorească și avocați, din cauza convingerilor petentului și în scopul de a fi eliminați de pe piața taximetriei din localitate. Petentul menționează că, urmare modificărilor aduse legii nr. 38/2003 prin Legea nr. 265/2007, Primăria Piatra Neamț le-a solicitat reactualizarea documentației de autorizare, care cuprinde și contractul de dispecerizare. Având în vedere că încheierea contractelor anterioare a fost făcută abuziv și unilateral, petentul arată că s-au adresat celor 2 societăți în vederea încheierii unui nou contract de dispecerizare, dar au fost refuzați categoric. Petentul consideră că acest refuz a venit ca urmare a faptului că s-au afiliat la o altă asociație profesională decât cele controlate de cele două societăți în cauză. Petentul menționează că s-au adresat instanței judecătorești, solicitând să pronunțe o hotărâre prin care să oblige cele două societăți prestatoare de servicii să încheie contracte de dispecerizare cu ei. Prin sentința civilă nr. 234/COM/25.04.2008 instanța respinge acțiunea, obligând și la plata cheltuielilor de judecată. Astfel petentul consideră că în mod inadmisibil instanța a reținut că

ei nu au respectat obligațiile contractuale încheiate inițial cu cele 2 societăți, în absența oricărei dovezi care să susțină aceste critici, fapt care a dus la continuarea discriminării.

Prin adresa nr. 11280/28.08.2008 Colegiul Director a solicitat un punct de vedere cu privire la obiectul petiției S.C. Maelvi Comimpex S.R.L. Aceștia au răspuns solicitării Colegiului Director prin adresa nr. 12920/07.10.2008, comunicând următoarele:

- Nu prestăm un serviciu public și nu am făcut o ofertă publică de contractare a serviciilor de dispecerat. Încheierea fiecărui contract de dispecerizare este negociată separat, contracte încheiate având clauze egale pentru toți clienții, fără discriminare între ei. Refuzul de a continua colaborarea cu petentul survine pe fondul încălcării repetate și cu rea-credință a clauzelor din contractul nr. 405/13.06.2006. Deși am fi fost îndreptățiți să solicităm și să obținem rezilierea contractului în instanță, am trecut cu vederea indisciplinarea contractuală (refuzul de a inscripționa mașina cu indicativul de apel, emblema cu nr. de telefon al dispeceratului etc.) și, pe bună dreptate, am refuzat să mai continuăm colaborarea.
- Societatea noastră nu dorește mărirea parcului auto-taximetre, având arondați la această dată 75 de mașini, specificând că nu deținem mașini taxi în dotare, proprietatea firmei și nu avem ca obiect de activitate transporturi cu taxiuri. Noi nu dorim și nu am dorit eliminarea acestui operator taxi de pe piața taximetriei, nefiind concurentul nostru, avându-l ca și colaborator în trecut.
- Considerăm că sentința civilă nr. 234/COM/25.04.2008, pronunțată de instanță în dosarul nr. 6682/279/2008, nu poate fi supusă controlului Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, procedura de control a legalității și temeiniciei acesteia fiind cea prevăzută de Codul de Procedură Civilă.

III. Motivele de drept

În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice".

Examinând cererea și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că soluționarea obiectului petiției nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul director al CNCD nu poate exercita controlul legalității și temeiniciei unei sentințe civile.

Constituția României în art.1 alin.4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. În continuare, în art. 124 alin.1 și alin.2 se prevede: „Justiția se înfăptuiește în numele legii. (2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.” În acest sens, art.126 din Legea fundamentală precizează că „(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege...(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.”

Coroborând aceste texte normative, rezultă fără echivoc imparțialitatea, legalitatea și egalitatea iar în vederea garantării principiului separației puterilor în stat, a independenței puterii judecătorești și realizarea justiției, conform prevederilor **art.129** din Constituție: „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”

Legea nr.304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară, prevede în **art.7** că: „(1) Toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări. (2) Justiția se realizează în mod egal pentru toți, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau de orice alte criterii discriminatorii.

Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea nr.328 din 25 august 2005 și publicat în Monitorul Oficial nr. 815 din 8 septembrie 2005 prevede în **art.7** că: „Judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor” iar în **art.8** „Judecătorii și procurorii sunt obligați să respecte egalitatea cetățenilor în fața legii, asigurându-le un tratament juridic nediscriminatoriu, să respecte și să apere demnitatea, integritatea fizică și morală a tuturor persoanelor care participă, în orice calitate, la procedurile judiciare.”

În același sens, **Legea nr. 303 din 28 iunie 2004** privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial nr.826 din 13 septembrie 2005 prevede în **art. 4** că: „(1) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.”

Legea nr. 303/2004 prevede în **art. 97** că: „(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. (2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin.1 nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

Legea nr. 317 din 1 iulie 2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în Monitorul Oficial nr. 827 din 13 septembrie 2005, prevede în **art. 44** că: „Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr.303/2004, republicată.

De asemenea, Colegiul director nu poate interveni în relațiile comerciale dintre părți în ceea ce privește stabilirea, derularea ori încheierea acestora.

Față de cele de mai sus, în temeiul **art. 20 alin. (2)** din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Soluționarea faptelor prezentate nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform O.G. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare.
2. Clasarea dosarului
3. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părților

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

Nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE MONICA – Membru

Data redactării 02.03.2009

